

ת"פ 39034/01/18 - מדינת ישראל נגד סאמי אבו נאב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 39034-01-18 מדינת ישראל נ' אבו נאב(עציר)

לפני
בעניין: כבוד השופט מרדכי כדורי, סגן הנשיא
מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז
ירושלים

המאשימה

נגד

סאמי אבו נאב (עציר) ע"י ב"כ עו"ד מוחמד
חלאילה

הנאשם

גזר דין

הרקע:

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג - 1973 (להלן: "**פקודת הסמים**").

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 8/1/2018 ביקש הנאשם מהישאם ומוחמד פרוך (להלן: "**הישאם**" ו"**מחמוד**") להסיעו ברכבם ללוד, בכוונה לרכוש במקום סמים מסוכנים.

בהגיעם ללוד, הנאשם ירד מהרכב, מסר סך של 3,000 ₪ לאדם שזהותו אינה ידועה, וקיבל בתמורה קוקאין במשקל 27.02 גרם.

בעת שהנאשם והשניים האחרים היו בדרכם חזרה לירושלים, ניסו שוטרים לפתוח את דלת הרכב, על מנת לבדוק אותו. הנאשם והאחרים לא נענו לשוטרים, שנאלצו לשבור את חלון דלת הנהג.

בחיפוש שבוצע ברכב נמצאו הקוקאין השייך לנאשם, שני מכשירי טלפון וסך של 1,120 ₪ במזומן.

הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעונש, אך כלל הסכמה עובדתית, לפיה הנאשם ישב במושב הנוסע שליד

הנהג, הסם נתפס על רצפת הרכב, מתחת למושב הנוסע שמאחורי הנהג, עליו ישב אביו של הנהג.

תמצית טיעוני הצדדים:

2. המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם נע בין 3 שנות מאסר לבין 5 שנות מאסר, וביקשה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 4 שנים, מאסר על תנאי וקנס. עוד ביקשה המאשימה להכריז על הנאשם סוחר סמים, ולחלט את הכספים ומכשירי הטלפון שנתפסו ברכב.

בטיעוניה לעונש עמדה המאשימה על הפגיעה החברתית הנגרמת כתוצאה מעבירות הסמים, על הנזקים הכלכליים העקיפים הנגרמים בעטיין ועל הצורך לחזק את ההרתעה מפני ביצוען של עבירות אלה. המאשימה הדגישה כי בעבירות סמים המבוצעות בסם מסוג קוקאין, הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים הינה קשה יותר.

המאשימה זקפה לזכותו של הנאשם את הודאתו, אשר ניתנה בשלב מוקדם של ההליכים. לחובתו של הנאשם זקפה המאשימה את עברו הפלילי. לטעמה, יש בעברו הפלילי של הנאשם כדי להצביע על כך שהוא בעל דפוסים עבריינים. משכך, ומשיקולים של שלום הציבור, הרתעה וגמול, טענה כי יש להחמיר בעונשו.

3. ההגנה מצדה ביקשה להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם, כ-4.5 חודשים.

בטיעוניה הפנה הסנגור לכך שכתב האישום המתוקן אינו כולל מעשה עבירה של החזקת קנבוס, שיוחס לנאשם בכתב האישום המקורי. הסנגור הדגיש כי הנאשם החזיק שקית אחת של סם מסוכן, ולא נשא אותה על גופו, וכי על פי העובדות המוסכמות, הסם נמצא בסמוך לאדם שישב בספסל האחורי ברכב, בעוד הנאשם ישב במושב שליד הנהג. לטענת הסנגור, הנהג הוא זה שסירב לפתוח את דלתות הרכב, ולכן נאלצו השוטרים לשבור את חלון דלת הנהג דווקא. הסנגור הוסיף וטען כי מדובר בסם באיכות ירודה, המעורב בחומרים אחרים, כפי שניתן ללמוד משיעורה הנמוך של התמורה ששילם הנאשם עבורו. עוד טען הסנגור כי הנאשם מכור לסמים וכי הרשתות בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית נסמכת אך ורק על חזקה שנקבעה בחוק לפני שנים ארוכות. לעמדתו, מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, לבין מספר חודשי מאסר בפועל.

הסנגור הפנה להודאתו של הנאשם, למצבו המשפחתי, להתדרדרותו, לתקופה הקשה בה הוא מצוי לאחרונה בתחום הסמים, ולצורך שלו בהכוונה ובטיפול.

ההגנה התנגדה להכרזתו של הנאשם כסוחר סמים ולחילוט רכושו. לעמדתה, לא מתקיימות נסיבות המצדיקות להבדיל את עניינו של הנאשם מעניינם של נאשמים אחרים שהורשעו בעבירה זוה, בעניינם לא עתרה המאשימה לחילוט רכושם. עוד טענה ההגנה כי המאשימה לא הוכיחה שקיים קשר בין

הטלפונים לסמים, כי הנאשם רכש סם ולא מכר אותו, וכי אין מדובר אלא בהחזקה חד פעמית של סם אחד.

4. הנאשם הביע צער על מעשיו, טען כי הסם יועד לצריכתו העצמית וכי הוא מפרנס לבדו את משפחתו, שמצבה אינו קל.

דין ומסקנות:

העובדות שיובאו בחשבון:

5. כאמור, הנאשם הודה כי החזיק ברשותו סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 27.02 גרם. מדובר בסם בכמות העולה פי 90 על הכמות המרבית לגביה לא חלה חזקה כי היא משמשת שלא לצריכה עצמית. הנאשם לא סתר את החזקה שבדין כי הסם לא נועד לשימוש עצמי, ולכן הורשע בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית. טענתו עתה כי הסם יועד לשימושו העצמי סותרת אפוא את עובדות כתב האישום, ואין לתת לה משקל.

כמו כן לא ניתן לקבל את טענת הנאשם לפיה הסם שנתפס בחזקתו דולל בחומרים אחרים, ומכל מקום אין בטענה זו כדי לסייע בידו.

ראשית, הטענה האמורה אינה עולה מעובדות כתב האישום, אלא נשמעה לראשונה בשלב טיעוני ההגנה לעונש. כידוע, הודאה בעובדות כתב האישום פירושה שאלו העובדות שישמשו תשתית לגזר הדין שייגזר. לפיכך, הצדדים מנועים מלהסתמך בטיעוניהם לעונש על ראיות שלא הובאו לבית המשפט בהסדר הטיעון בכתב האישום המתוקן (ע"פ 8314/03 **שיהד נ'** מדינת ישראל 7/6/2005). בפסיקה הובהר כי במסגרת הסדר טיעון כל אחד מהצדדים מכלכל את צעדיו תוך שקילת הסיכויים והסיכונים, גם באשר להיקף הפירוט העובדתי וטיבו. פירוט העובדות והעבירות בכתב האישום נועד, בעיקר, על מנת לתחום את מסגרת הדין למעשים שמיוחסים לנאשם. משכך, אין לבית המשפט אלא העובדות בהן הודה הנאשם. בית המשפט אינו אמור להתייחס בגזר דינו לנסיבות נוספות, אשר אין להן אזכור בכתב האישום המתוקן ובראיות אחרות בתיק, והוא אינו רשאי להביא בחשבון לצורך גזירת הדין עובדות שלא בא זכרן בכתב האישום בו הודה נאשם לצורכי הסדר טיעון (ע"פ 5677/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** 18/06/2012, רע"פ 1931/15 **מויססקו נ' מדינת ישראל** 26/3/2015).

שנית, גם אם היה מוכח כי הקוקאין דולל, לא היה בכך משום נימוק של ממש לקולא. זה מכבר נפסק כי כאשר סם מסוכן נמהל או דולל בחומרים אחרים, דינה של התערובת כולה כדין סם מסוכן (ע"פ 387/83 **מדינת ישראל נ' יהודאי** פ"ד לט(4) 197, 206).

שלישית, ההגנה לא פרטה באילו חומרים עורבב הסם. ייתכן אפוא שמהילת הסם הביאה לפגיעה בערכים מוגנים נוספים, שכן צריכתם של חומרים לא ידועים יחד עם הסם עלולה לגרום לתוצאות קשות עבור צרכני הסם (ראו: ת"פ (מחוזי חי') 17781-08-14 **מדינת ישראל נ' אלביליה** 9/3/2015).

יחד עם זאת, אין להתעלם מכך שעל פי עובדות כתב האישום התמורה ששילם הנאשם עבור הסם הסתכמה בסך של 3,000 ₪ בלבד. שיעורה הנמוך באופן חריג של התמורה מחייבת מסקנה בדבר איכותו הירודה של הסם.

מתחם העונש ההולם:

6. בתי המשפט חזרו והזכירו כי כל אחת מהחוליות המרכיבות את שרשרת הפצת הסמים המסוכנים פוגעת פגיעה ממשית בבריאותה של החברה ובציבור בכללותו. עבירות המבוצעות בחלקיה השונים של השרשרת מביאות להפצתו של סם מסוכן, ומגבירות את הנזקים הנלווים לשימוש בסמים. בכלל זאת גורמים מעשים אלו לפגיעה בערכים חברתיים אחרים, שכן משתמשים בסמים מבצעים עבירות אחרות כדי לממן את צריכתם.

זה מכבר קבע בית המשפט העליון כי:

"נגע הסמים אוכל באוכלוסייה שלנו בכל פה, והחברה הכריזה עליו מלחמת חורמה ומצפה שהעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים ישתלבו במאבק הכולל להדברת הנגע. עונש הולם למחזיקי סמים שלא לשימוש עצמי קרי: למשולבים במערך ההפצה - מכוון לקבוע בהכרת הכל את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרתיע עבריינים בכוח מלשלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים..."
(ע"פ 966/94 אמזלג נ' מדינת ישראל 10/12/1995)

על מנת לעמוד על מידת הפגיעה של מעשה עבירת הסם בערכים החברתיים המוגנים יש לבחון, בין היתר, את כמות הסם בו בוצעה העבירה. כפי שקבע בית המשפט העליון:

"הענקת משקל למשקל הסם אינה בגדר שיקול זר או לא רלוונטי ... יוזכר כי החזקה שהסם אינו נועד לצריכה עצמית חלה כאשר מדובר בכמות סם של 0.3 גרם. נתון זה מהווה אינדיקציה למשמעות הכמות. בהקשר זה יש לזכור כי עבירות הסם שלא לשימוש עצמי, לרבות ייבוא, מכוערות הן בהיותן דומות לשילוח אש בשדה קוצים. לצערנו הנגע מגיע לכל פינה בחברה. אמת מידה זו של ההרס הטמון בסם מלמדת כי כמות קיצונית כזו של סם פוגעת בצורה קשה יותר באינטרס

הציבורי. לכל גרם נוסף יש כתובת..."
(ע"פ 5741/11 סוארכה נ' מדינת ישראל 20/1/2013)

עוד יש לבחון את טיבו, או סוגו, של הסם בו בוצעה העבירה. אף כי סחר בכל סם מסוכן פוגע פגיעה ממשית בערכים החברתיים המוגנים, הרי שמידת הפגיעה הולכת וגוברת ככל שמדובר בסמים קשים יותר (השוו: ע"פ 1654/16 שרר נ' מדינת ישראל 27/2/2017, בפסקה 9 לפסה"ד).

7. הנאשם החזיק סם קשה מסוג קוקאין, אשר פגיעתו רעה במיוחד, ואשר ביחס אליו נאמר:

"הקוקאין הוא אחד הסמים הגורמים להתמכרות החזקה ביותר. בעקבות הפסקת השימוש בקוקאין חלים שינויים ברורים בהתנהגות המשתמש כגון תחושת נמנמת, חוסר שקט, חרדה, דיכאון, וירידה בפעילות הגופנית. צרכני קוקאין בשלבי גמילה מעידים על כך שההתמכרות לסם השפיעה על התנהגותם במשך מספר שבועות, ואפילו חודשים, לאחר הפסקת השימוש בו. במקרים רבים דווחו על התפרצויות של התנהגויות היסטוריות ופסיכוטיות או התקפי חרדה, דיכאון ופאניקה.

...

לקוקאין ולקראק השפעות מהירות על פעילות המוח והתנהגות המשתמש: ערעור מערכת העצבים המרכזית, ערנות יתר עד לכדי עצבנות וחוסר שקט נפשי, לתחושה של יכולת פיזית מוגברת.

משתמשים בקוקאין נוטים להגדיל את המנה שהם צורכים. תופעות כמו כאבי ראש, רעד, עוויתות, תוקפנות, חרדה ופחד הולכות ומתגברות עקב הגדלה תדירה של מנות הסם.

עוצמת התופעות מחמירה ככל שגדלה המנה הנצרכת. במקרים קיצוניים יכול הקוקאין לגרום להתכווצויות, להתקפי לב ואף למוות.

...

נוצרות הפרעות נפשיות המתאפיינות בתחושות של חרדה, בפחדים בלתי מובנים המתפתחים לחרדת רדיפה ומלווים בהתקפים של פאניקה."
(ע"פ 6029/03 מדינת ישראל נ' שמאי, פ"ד נח(2) 734, 738)

הנאשם החזיק אמנם בסם באיכות שאינה משובחת, אך בכמות העולה פי 90 (!) על הכמות המרבית לגביה לא חלה חזקה כי היא משמשת שלא לצריכה עצמית.

הנאשם פגע אפוא פגיעה ניכרת בערכים החברתיים המוגנים הנ"ל.

8. כאמור לעיל, הנאשם פנה להישאם ולמחמוד, וביקש מהם להסיעו ללוד. הנאשם הגיע ללוד

כשבאמתחתו אלפי שקלים, פגש במקום אדם שזהותו אינה ידועה ורכש ממנו את הסם. עובדות אלה מלמדות בבירור כי הנאשם פעל לאחר תכנון מראש, ולא באופן ספונטני או אקראי.

הנאשם הוא מבצע העבירה העיקרי. הוא זה שיזם את מעשה העבירה, מימן אותו, וביצע אותו בעצמו. הישגם ומוחמד סייעו לנאשם בכך שהסיעו אותו ללוד, ובדרך חזרה הובילו ברכב גם את הסם. העובדה שהסם הוחזק על ידי הנאשם בחלקו האחורי של הרכב, אינה מפחיתה באופן ממשי מחלקו היחסי בביצוע העבירה.

על הנזקים שהיו צפויים להיגרם מביצוע העבירה עמדנו לעיל. בפועל, לא נגרמו נזקים כתוצאה ממעשיו של הנאשם. אולם הנזקים לא נמנעו בשל חרטתו של הנאשם, אלא בשל כך שהמשטרה חשפה את ביצוע העבירות, ועלה בידה לתפוס את הסם, חרף היעדר שיתוף פעולה מצד הנאשם והאחרים.

9. בפסיקה נקבעו מתחמי ענישה במנעד רחב ביחס לעבירה שביצע הנאשם:

ע"פ 9910/17 **גריפולינה נ' מדינת ישראל** 3/5/2018 - נדחה ערעורם של שניים, נאשמת ונאשם, שהורשעו בעבירה של החזק סם שלא לצריכה עצמית. הנאשמת החזיקה הרואין במשקל 40.15 גרם וחשיש במשקל 54.87 גרם. הנאשם החזיק קוקאין במשקל 21.751 גרם וחשיש במשקל 3.26 גרם. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם הענישה בעניינה של הנאשמת נע בין 24 חודשי מאסר לבין 48 חודשי מאסר, וכי מתחם העונש בעניינו של הנאשם נע בין 15 ל-36 חודשי מאסר.

רע"פ 5354/12 **קובר נ' מדינת ישראל** 12/7/2012 - נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם שהורשע בעבירה של החזקת סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 37.96 גרם, כשהוא מחולק לשתי יחידות. בית משפט השלום קבע בעניינו כי מתחם הענישה נע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ (י-ם) 12772-01-18 **ציוקי נ' מדינת ישראל** 29/4/2018 - נדחה ערעורם של נאשמים שהורשעו בגין רכישת קוקאין במשקל של 30 גרם, בתמורה לסך של 21,000 ₪. אחד הנאשמים המשיך והחזיק בסם, וברשותו של הנאשם האחר נתפסו 50 גרם חשיש, 1.5 מ"ל שמן קנביס ו-39 גרם מריחואנה, בתוך 4 שקיות ובשתי סיגריות מוכנות לשימוש. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם בעניינם של שני הנאשמים נע בין שנתיים לארבע וחצי שנות מאסר בפועל ועונשים נלווים.

עפ"ג (י-ם) 50675-12-16 **ברוכיאן נ' מדינת ישראל** 24/12/2017 - נידון ערעורו של נאשם אשר החזיק הרואין שלא לצריכה עצמית במשקל של 29.967 גרם, על רקע התמכרות קשה. בית המשפט המחוזי מצא שלא להתערב במתחם הענישה שקבע בית משפט השלום, שנע בין 12 חודשי מאסר לבין 30 חודשי מאסר בפועל, אך קבע כי מתחם הענישה יכול להיות בעל מנעד רחב יותר, הן ברף התחתון והן ברף העליון.

10. לאור כל האמור, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נראה לי כי מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם נע בין 10 חודשי מאסר בפועל, לבין 36 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים לנאשם:

11. לצורך קביעת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם הענישה הנ"ל יש להביא בחשבון, לטובתו של הנאשם, את הפגיעה שתיגרם לו ולמשפחתו, מטבע הדברים, כתוצאה מהרשעתו ומהעונש שיוטל עליו, את הודאתו, שניתנה בשלב מוקדם של ההליכים, ואשר חסכה מזמנם של העדים המפורטים בכתב האישום, זמנם של הצדדים ומשאבי המערכת. עוד יש להביא בחשבון את החרטה שהביע בבית המשפט על מעשיו, ואת העובדה שהמעורבים האחרים באירוע, הישאם ומחמוד, לא הועמדו לדין, מבלי שצוינו הנימוקים לכך.

לחובתו של הנאשם עומד עברו הפלילי, הכולל 4 הרשעות קודמות בעבירות אלימות ורכוש, בגין נידון לעונשי מאסר, לתקופה כוללת העולה על 7 שנים. אולם, אין להתעלם מכך שזו הרשעתו הראשונה של הנאשם בעבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים.

הכרזת הנאשם כסוחר סמים וחילוט רכושו:

12. סוגיית הכרזת נאשם כסוחר סמים מוסדרת בסעיף 36א(ב) לפקודת הסמים המסוכנים. על פי הוראת חוק זו, אם בית משפט הרשיע אדם בעבירה של עסקת סמים, הוכח לו שהנאשם הפיק רווח מעבירה של עסקת סמים או שהיה אמור להפיק ממנה רווח, והוא התבקש לעשות כן על ידי תובע, עליו לקבוע בהכרעת הדין שהנאשם הוא סוחר סמים. משעשה כן, על בית המשפט לצוות בגזר הדין, בנוסף לכל עונש אחר, על חילוט כל רכוש של הנאשם שהושג בעבירה של עסקת סמים. בית המשפט רשאי להימנע מלצוות על חילוט רכוש כאמור רק מנימוקים מיוחדים שיפורטו.

הינה כי כן, אחד התנאים שעל המאשימה להוכיח כתנאי לכך שנאשם יוכרז סוחר סמים, הינו שהנאשם הפיק רווח או היה אמור להפיק רווח מביצוע העבירה. בעניינו של הנאשם, המאשימה לא עמדה בנטל זה. כל שהוכח הוא שהנאשם החזיק קוקאין שלא לצריכה עצמית. בעובדה זו, כשהיא לעצמה, אין די כדי לבסס הנחה שהנאשם אמור היה להפיק רווח מהעבירה שביצע.

אמנם, יש ובתי בתי המשפט הכריזו על נאשמים שהורשעו בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית כסוחר סמים. אולם, כפי שיפורט להלן, בחינתם של אותם מקרים מלמדת שכולם התקיימו נסיבות מיוחדות, כהחזקה

של כמות גדולה מאוד של סם מסוכן, או החזקה בנסיבות המוכיחות שהסם נועד למכירה, והן שהביאו למסקנה לפיה הנאשם עתיד היה להפיק רווח מביצוע העבירה:

ת"פ (מחוזי חי') 472/02 **מדינת ישראל נ' תאפל** 16/5/2005 - החזקת סם מסוכן מסוג הרואין במשקל העולה על 9 ק"ג.

ת"פ (מחוזי ת"א) 56802-01-16 **מדינת ישראל נ' אקינ** 14/12/2016 - החזקת סם מסוכן בכמות שדי בה הפקת יותר מ-300 מנות, כאשר הסם בחלקו מחולק לשקיות ומוכן להפצה.

ת"פ (מחוזי חי') 37551-01-16 **מדינת ישראל נ' פרקש** 31/8/2016 - החזקת כלים, 57 שתילים של סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 5.23 ק"ג נטו, סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל נטו של 304.94 גרם בנוסף לסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל נטו של 21.569 גרם.

ת"פ (ק"ג) 1969-02-17 **מדינת ישראל נ' אלישיב** 21/2/2018 - הקמת מעבדת הידרו בה גודלו 52 שתילי קנבוס, מהם יוצרו סמים מסוכנים במשקל כולל של 1.212 ק"ג, בנוסף להחזקת כלים המשמשים להכנת הסם וגידולו שלא לצריכה עצמית.

ת"פ (קריות) 33382-01-16 **מדינת ישראל נ' שיר-אליזדה** 2/4/2017 - גידול 48 שתילים של סם מסוג קנאביס במשקל כולל של 5.25 ק"ג, בנוסף להחזקת כלים המשמשים להכנת הסמים ובהם שנאים, נורות חימום, צינורות אוורור, מפוחים, משקל אלקטרוני, מדי לחות, מערכת השקיה, חומרי דישון ושעוני שבת, שלא לשימוש עצמי בלבד.

לעומת זאת נקבע כי אין די בהחזקה של סם מסוג קנבוס במשקל כולל של 54.17 גרם נטו, יחד עם שקיות חלוקה, משקל אלקטרוני ו"באנג", כדי לבסס הנחה של צפי להפקת רווח (ת"פ (רמ') 59602-07-15 **מדינת ישראל נ' חטאב** 13/12/2016).

כאמור, בעניינו של הנאשם לא הוכח אלא כי החזיק קוקאין במשקל של 27.02 גרם. מדובר בכמות נמוכה בהרבה מהכמויות שפורטו לעיל, ביחס אליהם נקבע כי די בהם להוכיח על ייעוד להפקת רווח. כמו כן, לא התקיימו נסיבות אחרות המלמדות על צפי להפקת רווחים. לפיכך, אין מקום להכריז על הנאשם כסוחר סמים.

13. בכתב האישום ביקשה המאשימה להורות על חילוט כאמור גם לפי סעיף 36א(א)(1) לפקודת הסמים, בטענה שהרכוש שימש לצורך ביצוע העבירה. משלא חזרה על כך המאשימה בטיעוניה, אציין, בקצרה בלבד, כי עובדות כתב האישום אינן מלמדות על כך שהנאשם עשה שימוש בטלפונים או במזמנים שנתפסו ברכב לשם ביצוע העבירה. לפיכך, אין מקום לחילוטם.

התוצאה:

14. לאור כל האמור אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 16 חודשים, החל מיום מעצרו (8/1/2018).

ב. מאסר למשך 10 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, אם יעבור עבירת סמים מסוג פשע.

ג. מאסר למשך 3 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, אם יעבור עבירת סמים מסוג עוון.

ד. קנס בסך 3,000 ₪, או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-3 תשלומים מיום 10/7/2018. אולם, אם איזה מהתשלומים לא יבוצע במלואו או במועדו, תעמוד מלוא היתרה לתשלום מידי.

15. הבקשה להכרזת הנאשם סוחר סמים ולחילוט המזומנים ומכשירי הטלפון נדחית.

16. הסם יושמד.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י' סיוון תשע"ח, 24 מאי 2018.